

temeljito popravljene orgle. Prijetno smo si odahnilo vsi, ko je motor mirno začel pihati v male in velike piščalke in šumeti kot studenček izpod skale. Naš motorček ima svojo celico in je pod varnim ključem, čeprav je prijatelj pevskega zbor. To vse nam je jako praktično, odli. o in po prav nizki ceni napravil izdelovatelj raznovrstnih orgel in harmonijev v žalcu pri Celju. Obilno hvala so g. mojstru izrekli priznani izvedenci, kar hvaležno sporočamo gospodom duhovnikom in ljubiteljem cerkvene orgelske glasbe, ki spremlja in priporoča v ubrani pesmi naše vzdih, želje in molitve Vsemogočnemu. Za jako velike nove orgle je treba precej denarja, ker vsaka dobra in lepa umetnina je draga. Ali bi se odločila vsaka fara za take stroške takoj, ako bi se mogla rešiti krave vojne v domači župniji edino s tako odkupnino? Kako bi kaj glasovali? In kako ljubo je vam vsem, ko zaiskrijo številne lučke na lestenci, ko zazari venec električnih lučk okoli Marijine podobe in okoli farnega patrona! Slično zadovoljnost boste čutili v srcih, ako pride tudi k vam na veliko ali manjše delo g. mojster Koncilijsa.

### Dravinjska dolina

Sv. Jernej pri Ločah. Dne 5. marca je kolovratil po fari neki brusač, baje A. F. iz Zg. Sečova pri Rogaski Slatini. Mož se je pokazal v taki luči, da mu svetujemo, naj ne pride več k nam, ker ne bo dobil nič dela. Če pa še pride, se mu zna kaj »človeškega« prirediti. Nekje se ga je navlekel, potem pa koder je šel, ljudi izžival ter preklinjal in robantil v najbolj grdih in prostaških izrazih, in to celo vprlčo otroci! Vsi so se zgrazali nad takim vedenjem, otroci v šoli niso mogli dovolj povedati, kaj je vse bruhal iz sebe. Če je oženjen, potem uboga žena, ki mora živeti s takim divjakom! — je rekel marsikdo.

### Spodnji kraji

Koprivnica pri Rajhenburgu. Živinski sejem se je zbral 3. marca in je bil dobro obiskan. Dogon živine je bil nepričakovano velik, kupčija je bila prav živahna, prodane je bilo precej živine. Živinarji, ako želite živino dobro prodati, priženite jo v Koprivnico na prihodnji sejem, ki bo 13. julija. Kupci, obiščite ta dan sejem v Koprivnici, kjer boste dobro in ugodno kupili.

### Posavje

Rajhenburg. V naši župniji skoro ne mine teden, da bi ta ali oni ne bil okraden, da bi tu ali tam ne bilo vlonitveno. Župnija je velika, pa se tatovi pojavljajo zdaj na tem, zdaj na drugem kraju. Zelo dobro vedo, kdo je bil kilcan na orožne vaje in poskušajo posebno pri takih hišah svojo srečo. Nedavno tega je neznanec pri neki posestnici, katere mož je bil odsoten, odnesel lepo število v miznici »skritih« jurjev. Ni še tudi dolgo od tega, ko je nekdo v trgu samem neki vdovi izmaknil iz nočne omarice lep zavitek za nakup vina pripravljenih bankovcev. Tudi drugih stvari se tatovi ne branjajo, toda največjo piklo imajo v naši župniji na denar. Ljudje so pa kljub temu še vedno tako neprevidni in drže denar doma po raznih kotih in luknjah, kjer ni le v nevarnosti pred raznimi lopovi in tatovi, marveč tudi pred

Jesenski črički so si odgovarjali z ljubko večerno pesmijo iz bogato obloženih pekrskih vinogradov, luna je pokukala v nedotaknjeni Vrhov dol, povsod naokoli grobna tišina...

Uskoška pošast v bogati graničarski preobleki je prinesla v naročju iz Wildenrainerjeve viničarije kakor mrtvo žensko truplo in ga položila leže z največjo skrbjo ter nežnostjo v med dva konja navezano smrtelnico. Hladna luna je še enkrat pogledala za slovo nosilnobedi obraz Kunigunde, preden jo je pokrilo pregrinjalo in je dal izdajica in poturica Pero povelje za odhod v Limbuš, proti mariborskemu Magdalenskemu predmestju ter v noč proti jugu, kamor so zatonili in se skrili roki pravice uskoki, če so zagrešili izdajstvo in druge v tistih krutih časih prepovedane zločine...

Janez Pihler preganja in pokončuje turško vojsko na umiku

Omenjeno je že bilo, da se je pred Mariborom odcepil od sultanove armade precejšen oddelek lahke konjenice, požigalec in plenilec. Ta svojat si je poiskala najbolj plitvo strugo Drave pri Vurbergu, kjer jo je prebredla in preplavala. Na desnem bregu Drave so roparji zagledali pred seboj obdelana polja ter z živino bogato založene velike vasi po Dravskem ter Ptujem polju. Razkadarli so se po ravnici, katera je kakor nalašč za

### DOPISNIKOM IN OGLAŠEVALCEM!

Ker je v sredo praznik sv. Jožefa, je bila ta številka »Slov. gospodarja« zaključena že v ponedeljek dopoldne radi pravočasne odpreme lista na pošto. — Tudi prihodnja številka bo zaključena v ponedeljek radi praznika Marijinega Oznanjenja.

mišmi in podganami. Saj se po fari šušlja že o dveh nesrečnih, katerima so miši in podgane uničile vse prihranke. Vseh teh nesreč bi ne bilo, če bi bili naši ljudje toliko uvidevni, da bi denarja ne držali doma, temveč bi ga vložili v domačo Kmečko hranilnico in posojilnico, ki ima svoje prostore v Slomškovem domu. Ne le, da bi bili njihovi denar tu popolnoma varni, ker jamči za vloge v tej hranilnici 506 njenih članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem, in večje varnosti ne more nuditi noben drug denarni zavod, tudi obrestoval bi se jim denar po 4%. Če pa hočejo, ga lahko dvignejo vsak četrtlet ob uradnih urah. Saj tudi stare vloge izplačuje ta hranilnica do 5000 din že v celoti. Novih vlog ima sedaj že okrog pol milijona, kar je vsekakor znak, da ji ljudje zaupajo. Letos v marcu pa je razpisala še posebno nagradno tekmo v varčevanju za otroke, v kateri bo pridnim mladim varčevalcem razdelila nagrad v skupnem znesku 1000 din. Pravilnik za to tekmovanje lahko dobi vsakdo v posojilnici. V prvi in drugi skupini tekmujejo otroci, ali pa starši za nje, v tretji skupini pa lahko tekmujejo šoli odrasla mladina. Delo in stremenje Kmečke hranilnice in posojilnice, ki hoče na eni strani zbirati odvisni domači denar in ljudi varovati pred tatovi ter jim obenem nuditi zanj lepe obresti, na drugi strani pa potrebnim domačim ljudem nuditi cenejši posojila, je vse hvale vredno! Zato se vsi v denarnih zadevah poslužite poštenega domačega zavoda! Tistim, ki mislijo, da je denar v mestne zavode nalagati bolj varno in morda celo bolj »nobele«, pa povemo na uho, da se jim lahko kdaj primeri, da bodo potrebovali kakšno posojilo. Ali se bo tedaj tudi njih prošnja zanje »nobele« obnesla, pa naj premislijo sami! Mi rečemo le eno: ljudski denar ljudstvu! Kmet, delavec in naš mali človek znajo in hočejo s svojimi prihranki sami v svojih zadrugah upravljati!

### Viničarski vestnik

#### VINIČARSKI IZPITI

Kr. banska uprava sporoča glede izpitov za viničarje naslednje:

1. Za priznanje viničarske knjižice ali za opravljanje viničarskega izpita je treba vložiti prošnjo na kr. bansko upravo in prošnjo kolkovati z banovinskim kolekom za 10 din.
2. Za priznanje viničarske knjižice mora prosilec doprinesiti dokaz, da je bil več kot tri leta viničar ter mora biti dokaz potrjen od občine.

lahke jezdece. Že je zakolobaril gost dim iz naselij. Zverji v človeški podobi so pobijale, kar ni bilo za na pot v sužnost zmožnega, vse drugo pa so z živino vred tirali proti Ptuj, da bi bila glavna sultanova moč takoj pri srečanju s požigalci in plenilci preskrbljena z obilno prehrano in človeškim plenom.

Ognjeni zublji po Dravskem polju so bili za Janeza Pihlerja v taboru na Ptujski gori znak in povelje, da se jim bliža prilika, ko bo lahko vsaj delno maščeval strašna opustošenja po slovenskem delu štajerske dežele. Z bliskavico je zbral okrog sebe svoj slovenski prapor in zadel na turške roparje pri Hajdini, kjer so čakali z naropanim na sultana. Janezovi dragonci so s silovitim zaletom pomendrali vse, kar se je količkaj zoperstavljalo in mu ni uspel pobeg. Napad je plenilce čisto iznenadil, saj jih ni nikdo svaril pred krščansko konjenico po ravninah ob Dravi proti Ptuj.

Od Hajdine je odrzel Janez Sulejmanu naproti po gozdovih do Hoč, katere so Turki požgali s cerkvijo vred in so celo zvonove naložili ter jih peljali s seboj. Kakor hitro je ta oddelek kakih deset minut nižje cerkve obtičal v močvirju, je bil pobit do zadnjega moža od Turčinom liki iz oblakov na hrbet padlih jezdecev. Hočki zvonovi so ostali na mestu, kjer so jih morali pustiti roparji. S posebno slovesnostjo so pozneje otete zvonove prepeljali ter jih obesili v zvonik nove cerkve; ondaj pa, kjer so se Turki za božji rop pokorili s smrtjo, so pozidali v hva-

3. Za opravljanje izpita je treba doprinesiti dokaz, da je prosilec izpolnil 21. leto in da je bil tri leta zaposlen pri vinogradniških delih.

O tem se obveščajo val prizadeji s pozivom, da se čimprej prijavijo, da bodo delali izpit vsi naenkrat. Prošnjo je treba odposlati na naslov: Kr. banska uprava, oddelak III, Ljubljana.

### Književnost

Dve novi knjigi za postalni čas je izdala Družba sv. Mohorja: Svetega Hieronima izbrana pisma, I. del, poslovenil Dr. Fr. Ks. Lukman, 312 strani. Broš. 56 din, vez. 72 din. Pisma o trpljenju spisal Vilko Fajdiga, strani 92. Broš. 20 din, vez. 30 din. Udje Družbe sv. Mohorja dobijo knjigi za 25 % ceneje. 451

Šmarince za leto 1941. »Smisel in skrivnost trpljenja« je naslov novih šmarnic, ki jih je spisal g. Andrej Pirč. Pisane so posebno za sedanji težki čas ter so posamezna premišljevanja ponazorjena z zanimivimi zgledi. Dobijo se v prodajnah Tiskarne sv. Cirila Maribor, Ptuj, Trbovlje.

Nova knjiga znanega mariborskega potopisca g. prof. dr. Fr. Mišiča, V Mariboru je izšla v samozaložbi avtorja in v tisku Tiskarne sv. Cirila knjiga o zapadnem Pohorju in njegovem območju. Krajevne črtice te knjige v glavnem prikazujejo okraja Slovenske Konjice in Slovenj Gradec. V zvezi s temi črticami je v 12 poglavjih objavljeno 16 pesmi pohorskega peva Jurija Vodovnika (1791—1858) in Slomškova pesem o žičkem samostanu. Naslovna slika knjige se nanaša na Jurija Vodovnika — ob 150 letnici njegovega rojstva —: statve s starim tkalcem, koš pesmi, cikle in gosje pero. Knjiga obsega 80 strani in stane 20 din. Naroča se naravnost pri piscu: Maribor, Smetanova 34, ali pa v prodajnah Tiskarne sv. Cirila. — G. dr. Mišič se bavi že več let z življenjem in pesmimi Jurija Vodovnika. Novo knjigo toplo priporočamo.

### Listnica uredništva

F. L. Sv. Benedikt v Slov. goricah. Počakajte, da boste obhajali kak pomembnejši družinski jubilej in bodo cene padle, ko bo enkrat vojne konec.

### Naznanila

Sv. Marija v Pušavi. Pred Veliko nočjo praznujemo tri romarske shode. Prvi bo na praznik sv. Jožefa, 19. marca, drugi na praznik Oznanjenja Device Marije, 25. marca, tretji pa na sopraznik Marije sedem žalosti, 4. aprila. Vse tri dni se prične spovedovanje ob 6 in bo trajalo do opoldne. Prva sv. maša s pridigo bo ob 7 po prihodu vlakov, druga bo ob 10. Romarji, lepo prilžnost imate, da opravite velikonočno spoved!

Cirkovce. Na Jožefovo po večernicah vprizori Fantovski odsek igre »Podrti križ«.

Makole. Naši člani in mladiči FO priredijo na praznik sv. Jožefa telovadno akademijo z deklaracijami, veselimi in resnimi prizori. Makolčani in sosede, pridite!

pomagajo z mačkami, na Nizozemskem pa so prišli ondodni žitni trgovci na kaj originalne ideje. Po vseh svojih skladiščih so namestili močne radijske zvočnike. V pisarni imajo nameščen gramofon, na katerem se nenehoma vrtijo plošče z mačjim mičkanjem, ki ga prenašajo na zvočnike v skladiščih. Dosedanji poskusi so se, kot poročajo nizozemski radio, zelo dobro obnesli.

Radio v vsaki jetniški celici. Za stanovalce državne kaznilnice v Sacramento (Kalifornija) življenje odslej ne bo več tako enolično in mračno kakor doslej. Nova kaznilniška uprava je sklenila, da kupi radijsko sprejemno napravo. Ker bi bilo težko zediniti vse jetnike za isti program, ki bi se



Maribor. V proslavo polnoletnosti Nj. Vel. kralja Petra II. priredijo mariborski pomladki Zveze fantovskih odsekov in Zveze dekliških krožkov slavnostno telovadno akademijo, ki bo na praznik Marijinega Oznanjenja, 25. marca, ob osmih zvečer v Narodnem gledališču v Mariboru. Cene dramske. Okoliški odseki FO in DK ter Mariborčani so vjudno vabljeni k prireditvi!

Sv. Urban pri Ptuj. Dekliški krožek priredi na Marijin praznik, 25. marca, materinsko proslavo. Spored bo zelo pester, tako bo vprizorjena tudi igra »Po trnju do ovetja«. Vsi vabljeni!

Sv. Trojica v Slov. goricah. FO priredi v okviru proslave sv. Jožefa 19. marca v farnem domu lepo igro iz rimske dobe: »Mlinci pod zemljo«.

St. Ilj pri Velenju. Dekliški krožek priredi na praznik Marijinega Oznanjenja materinski dan. Na sporedu je govor našim materam in lepa igra »Lurška pastirica«. Vabljeni v obilnem številu!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Dekliški krožek bo priredil na praznik, 25. marca, po večernicah v Društvenem domu materinsko proslavo s tridejansko dramo »Po trnju do ovetja« in drugimi pestrimi točkami. Vjudno vabljenje zlasti matere in tudi vsi drugi.

Ptujska gora. Z zgodnjo pomladjo se Ptujska gora pripravlja na novo življenje. Na Jožefovo že imamo prvi romarski shod za najbližje sosede, kateri so vsako leto prvi in tudi zadnji njeni pobožni obiskovalci. Vsak dan, posebno pa še v teh težkih časih se ozira verno ljudstvo vsega Ptujskega polja in Halož proti gorski Materi božji, ki kraljuje kot mogočna zaščitnica in pomočnica v vseh potrebah v svojem starodavnem svetišču na Gori. Mnogi, ki jo od daleč opazujejo vsak dan, je še niso videli od blizu, odkar je vsa njena zunanost prenovljena in popravljena. Zato pridite, da se priporočite gorski Mariji in da vidite prenovljeno njeno svetišče!

Skale. To ti je življenje v našem farnem domu in okrog njega, ko mladina FO in DK pripravlja za »četovski dan« na Jožefovo popoldne akademijo! Pa tudi naši najmlajši iz Marijinega vrtca se ne dajo kar tako odraditi. Otrci pa namreč pripravljajo za 25. marec »materinsko proslavo« s petjem, deklamacijami in najnovejšo krasno igro Mirka Kunčiča »Triglavska roža«. To se pa splača pogledati! Zato le pridite vsi na Marijin praznik 25. marca ob treh popoldne v našo dvorano!

Gornji grad. Za praznik Marijinega Oznanjenja pripravljajo naš Dekliški krožek telovadno akademijo, združeno z materinsko proslavo. Spored bo zelo pester. Oddolžite se dekletom za njihov trud in posetite akademijo v obilnem številu!

## Moja ura

Moja lepa nova ura je leto dni tekla, ne da bi hitela ali zaostajala.

To me je tako navdušilo, da sem jo začel smatrati za najboljšo uro na svetu.

Nekega večera pa sem jo pozabil naviti. To me je silno razžalostilo, kakor da bi to bil znak kake nevarnosti.

Polagoma pa sem se pomiril in si mislil, da prepustim uro neizbežni usodi.

Naslednjega jutra sem zavlil k prvemu urarju, da bi točno naravnal uro.

Urar vzame uro v roke, da bi jo popravil. Pri tem reče:

»Ura zaostaja za štiri minute. Uravnalec moram potisniti naprej.«

Jaz sem ga hotel zadržati in mu pojasniti, da ura teče čisto pravilno.

Vsa moja zgovornost je bila brezuspešna. Urar je trdovratno vztrajal pri tem, da ura zaostaja za štiri minute in se mora uravnalec potisniti naprej.

Tako je tudi storil, dasi sem skakal okrog njega in ga prosil, naj pusti uro pri miru.

Ura je zdaj začela prehitovati, ko da je dobila silno vročino, je stopetdesetkrat zanihala na minuto.

V dveh mesecih je prehitela vse ure v mestu in je bila za dvajset dni pred njimi.

Nahajala se je že v drugi polovici novembra in je uživala zimsko veselje, druge ure pa so prišle šele do konca oktobra.

Nesem sem jo drugemu urarju, da bi jo popravil.

Urar me je vprašal, ali je že kdaj bila v popravilu.

Odgovoril sem mu, da še ni bila potrebna popravila.

Iz njegovih oči je zasijalo zlobno veselje. Hitro je odprl uro, si nataknil na oko povečevalno steklo in pogledal v ustroj ure.

Čez čas je izjavil, da mora uro očistiti, namazati in naravnati. Gotova bo čez teden dni.

Po tem popravilu je ura začela zaostajati. Jaz sem radi tega prepozno prihajal v službo, na sestanke, razgovore in — obed.

Ura je v prvih štirih dneh pretekla samo tri dni. To se je ponovilo tudi v naslednjih štirih dneh in jaz sem naenkrat ugotovil, da sem že za cele tedne zaostal za ostalim svetom.

Uro sem nesel tretjemu urarju. Ta si jo je modro ogledal od vseh strani.

»Cilinder je pokvarjen,« je nazadnje izjavil ter me zagotovil, da bo v treh dneh uro popravil.

Po tej »operaciji« je ura tekla »približno« dobro. A le dva, tri dni. Potem pa se je v njej vse zmešalo. Pol dneva je kar drvela, v drugi polovici pa je tekla tako počasi, da so jo druge ure dohiteli. Tako je dan končala istočasno ko one.

Nekaj dni sem prenašal to muhavost, potem pa sem se podal z njo k četrtemu urarju.

Urar je ugotovil, da je vzmet stisnjena. V nekaj dneh jo je »popravil«.

Toda kar je ura na eni strani dobila, to je na drugi strani izgubila.

Nekaj časa je tekla, potem pa se je ustavila, nato je spet nekaj časa tekla in se spet ustavila.

Kadar je tekla, je razbijala ko kladivo. Prvi sem obložil z vato, da udarec nisem čutil tako močno.

Odnese sem jo k urarju. Ta jo je popolnoma razdril in mi povedal, da so kazalci vsega krivi.

Uro je nato popravil.

Po popravilu je ura dobro vršila svoje delo, le enkrat na uro sta se kazalca sprijela in se skupno pomikala naprej.

Ta stvar me je nekaj časa zabavala, a ker ure nisem mogel vedno držati v roki, da bi takoj popravil kazalca, ko sta se sprijela, sem uro odnesel k urarju.

V tem urarju sem prepoznal nekega starega znanca — bivšega strojnika na parobrodu.

Mož je uro natančno pregledal in dejal:

»Ura dela s preveliko paro in je potrebna temeljitega popravila.«

Meni so že presedala ta večna popravila, za katera sem izdal že trikrat toliko denarja, kolikor je stala nova ura.

Urarju sem rekel, naj kar obdrži uro in sem odšel.

Naj si on dalje razbija z njo glavo — jaz si je ne bom ...

## SMEJTE SE!

### V restavraciji

Prvi natakar: »Ta gospod zmerja, da je kos pečenke premajhen.«

Drugi natakar: »Deni ga na manjši krožnik pa bo večji videti ...«

### Med ljudožrci

Misionar umirajočemu divjaku: »Ali si se pred spovedjo pomiril s svojimi neprijatelji?«

Divjak: »Nimam nobenega neprijatelja. Vse sem pojedel.«

### Spomin

»Ta človek mi je zapustil trajen spomin.«

»Gotovo sta bila velika prijatelja.«

»O, ne. Nekoč sva se v gostilni stepala in takrat mi je izbil štiri zobe.«

## UGANITE!

Trese se in prepeta — kupček pod seboj ima? (OHS)

Vsak bi rad postal, a nihče ni rad — kaj? (Star)

Harmonij se prodaja, 8 registrov, koletnik, s premikajočo klaviaturo, 6 oktav. Cena 2500 din. Naslov v upravi. 528

## GOSPODINJA,

kadar hočete biti za vašo družino poceni in dobro postreženi, kot z nogavicami, jopicami, za otroke in odrasle srajcami, hlačami, čevljički, kapcami itd. pridite k »LUNA«, Maribor samo Glavni trg 24. 524 Vse pletenine iz lastne pletarne!

oglašal iz zvočnikov, in ker je mnogo jetnikov, ki se rajši bavijo v tišini s svojimi mislimi, so zvočnike opustili, namesto tega pa so vsako celico opremili s slušalkami. Tako lahko vsak kaznjavec posluša oddajo, kadar ga je volja.

Najvišja drevesa so velikanski avstralski evkalipti, ki dosežejo višino do 155 m, mamutovi s 142 m, smrečke s 75 m. Najdebelejša drevesa pa so pravi kostanji s premerom do 20 m, platane s 15,4 m in mamutovi s 11 m.

Streloveže so uporabljali že stari Egipčani okrog l. 1300 pred našim štetjem, čeprav še v preprosti obliki. Ob mestnih vratih so stali visoki jambori s pozlačenimi konicami, ki so imeli vlogo strelovodov.

ležen spomin kapelico, ki še danes stoji na poti od hoče cerkve k železniški postaji.

Na prodnem Dravskem in Ptujskem polju je manjkalo Turkom zdrave in čiste vode, zato so se razkropili pred zbirališčem pred Ptujem na manjša krdela, ki so divjala na rop celo pod Pohorje ter so razdejala gradova Fram in Slivnico. Slivniške in framske požigalec je deloma pobil ter raztepel na vse strani Pihljev prapor.

Spomin na poraz Turčinov pri Slivnici in Framu je ohranil narod v pravljici, katera slika pred krščanskimi jezdec v Slivniško Pohorje pobeglo Turkinjo. Radi polne izčrpanosti in onemoglosti se je zatekla v preprosto pohorsko koč, v kateri je prebivala stara kmetica. Kočarica je sprejela pomoči potrebno in ji je stregla vso noč. Zjutraj se je počutila Turkinja pokrepčano in toliko zdravo, da je sklenila nadaljevati pot. Poklicala je do brotnico z besedami:

»Pridi k meni, bogato te bom nagradila!«

Turkinja se je povzpela na konja in je segla v žep, kakor da bi hotela potegniti iz njega cekin. Privlekla pa je dolg nož in udarila z njim rešiteljico po glavi ...

Ko je umikajoči se sultan zaznal, da ga obletava skrivnostno krščansko krdelo, katero mu neusmiljeno pokončava vse razposlane plenilce, je poslal nad Janeza velikega vezirja Ibrahima s konjenico, pehoto in lažjimi topovi. Slovenski jezdec so se pravočasno potegnili iz objemajočih jih klešč ter so se zatekli pod okrilje ptujsko-

gorskega tabora, kamor jim je sledil veliki vezir. Da bi oplasil drzneže, je pustil obstreljevati Ptujsko goro, ker se je naskočiti ni upal.

Na obstreljevanje Marijinega svetišča na Ptujski gori nas spominja tale pripovedka: Turški topovi so grmeli, krogle so se zaletavale v obzidje tabora in grozile cerkvi s porušenjem. Pri popolnoma vedrem jesenskem vremenu se je spustil nad Marijino hišo božjo tako gost in neprodiren oblak, da turški topničarji niso več videli cilja in so se morali umakniti proti Ptuj.

Turška glavna vojska se je zbrala 22. septembra pred Ptujem. Sultan se tukaj ni nič mudil, ampak je z enim oddelkom odrinil še isti dan po blatnih haloških klancih, v katerih je mnogo živali obtičalo in pocepalo, v Vinico na Hrvaško. Ostali pa, kar jih ni mahnilo pri Ptuj na drugo stran Drave, kjer so se zbirali oni turški oddelki, kateri so ropali po Slovenskih goricah, so prispeli upehani v Vinico šele drugi dan.

Kaj radi bi se bili Turki polastili Ptuja. Mesto je bilo preveč močno utrjeno, radi tega se ga niso upali lotiti, pač pa so oropali in požgali predmestje s cerkvijo sv. Ožbalta vred. Zato je vlada pozneje ukazala, naj dotičnim prebivalcem, katerim so bile hiše pogorele, odkažejo v mestu stanovanja, božja služba pa se naj s slovensko pridigo zanje opravlja v mestni župnijski cerkvi ali pa v cerkvi Vseh svetnikov.

(Dalje sledi)